

den enkelte borger, for de pårørende at se, præcis hvilke tilbud der er, så man kan sørge for, at den enkelte borger kommer på det rigtige tilbud.

Det har jo ikke bare været sådan med den måde, vi har gjort tingene på, at man både skulle kæmpe med kommunen og med amtet for at få tingene løst – det er et af problemerne – men det har jo også været de isolerede amter, der har stået med ansvaret. Man har altså ikke haft det fællesskab, der nu skal sikre, at alle har adgang til den mest specialiserede viden og de bedste tilbud i hele landet.

På den måde kombinerer vi det nære, nærhedsprincippet – at det er i den enkelte kommune, man har det overordnede ansvar, at det er der, hvor man kender borgeren, hvor man kender borgerens familie, borgerens behov, man står med ansvaret for borgeren, og dér, man skal tænke konkret – med, at vi sørger for, at man så får adgang til al den specialiserede viden, der er i hele landet. Så specialisering og nærhed går hånd i hånd i denne her reform, og det er derfor, det har været så vigtigt at lave den.

Der er blevet udtrykt bekymring for mange ting i løbet af denne her debat. Jeg kan godt forstå, når borgere, der i årevis er blevet kastet rundt i systemet, udtrykker bekymring for, at der endnu en gang sker noget nyt. Men situationen er jo den, at vi nu står over for en reform, hvor vi skal sørge for, at de her borgere ikke i fremtiden oplever at blive kastet rundt mellem to myndigheder, hvor vi skal sørge for, at ansvaret er samlet ét sted, så borgeren ved, nøjagtig hvor vedkommende skal gå hen, og så borgeren ved, at der er adgang til den mest specialiserede viden også i den pågældende kommune. For ikke alene sikrer vi nu, at man kun skal gå til kommunen, vi sørger for – som jeg var inde på før – at kommunen har adgang til specialrådgivning, til de mest specialiserede tilbud via portalen og via VISO, så borgeren kan blive henvist til det rigtige sted.

Det er også blevet problematiseret, at man i hele forløbet ikke rigtig kendte specifikke institutioner. Det bed jeg også mærke i, for det er jo lige netop sådan, at vi med det her sikrer os, at nu kommer alle institutionerne ud på tilbudsportalen, og tilmed sørger vi for, at der er en registrering af tilbuddene og en sikkerhed for, at de tilbud rent faktisk indeholder det, som der står på portalen. Det giver altså en sikkerhed ikke bare for den enkelte kommune, men så sandelig for den enkelte borger.

Der er derfor slet ingen tvivl om, at det her er nødvendigt for at sikre borgeren det bedst tænkelige tilbud.

Vi kender alle problemerne. Alle vi, der har siddet nogle år i Socialudvalget, alle vi, der har færdedes blandt forskellige mennesker med behov af den ene eller den anden art, ved, at der har været masser af problemer. Og jeg vil ikke stå her og sige, at det bliver fuldstændig problemfrit, og at vi nu har løst alle problemer med den nye reform, men på utallige områder bliver det betydelig bedre, end det nogen sinde har været.

Kl. 14.35

Jeg kan også forstå, at der er en bred enighed, og det har der også været under forhandlingerne, om én indgang, det enstrengede myndighedssystem, at der er en bred enighed om, at det er godt, at vi nu får VISO, at vi får den vidensdeling.

I det hele taget forstår jeg, at der er en bred enighed om den retning, vi skal gå i. Men jeg må indrømme, at jeg undrer mig over, at der så er nogle partier i det her Folketing, der har valgt ikke at ville være med. Og jeg må indrømme, at jeg stadig væk ikke helt har fundet ud af, hvad det er, der gør, at det her bliver dårligere.

Jeg tror på – og det synes jeg at jeg har fået bekræftet fra ordførere fra begge sider – at det her bliver bedre. Det her giver borgeren ét sted at gå hen; det giver en sikkerhed for, at der er de tilbud, der skal være; det giver en vidensdeling over hele landet, og det giver en tilbudsportal, der sikrer, at alle har adgang til alle de relevante tilbud.

Formanden:

Der er en del medlemmer, der vil give ordføreren et ord med på vejen: fru Anne Baastrup, fru Karen J. Klint, fru Line Barfod, fru Sandy Brinck, fru Margrethe Vestager og hr. Ole Glahn. Først fru Anne Baastrup:

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Under den forrige debat med Dansk Folkepartis ordfører diskuterede vi spørgsmålet om rammeaftalen. Vi diskuterede spørgsmålet om, hvorvidt de specialiserede institutioner rent faktisk blev i regionerne, hvilket lovforslaget nu lægger op til, eller om ideologien om, at det skulle ud i kommunerne med det samme, blev gennemført.

I den forbindelse rejste vi spørgsmålet: Hvad er grunden til, at man fastholder, at den 15. fe-